

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd – Pazardżik (Bułgaria) w dniu 29 stycznia 2020 r. – SF/ Teritorialna direkcija na Nacionalnata agencija za prichodite – Płowdiw

(Sprawa C-49/20)

(2020/C 137/50)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rajonen syd – Pazardżik

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SF

Strona przeciwna: Teritorialna direkcija na Nacionalnata agencija za prichodite – Płowdiw

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/849⁽¹⁾, mając na względzie motyw 6 jej preambuły oraz art. 4 i 5, należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on ogólny przepis krajowy taki jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, w rozumieniu którego płatności na terytorium kraju dokonuje się wyłącznie przelewem lub poprzez wpłatę na rachunek płatniczy, gdy ich wartość jest równa lub przekracza 10 000 BGN – bez względu na podmiot i podstawę płatności gotówką, a równocześnie dotyczy to wszystkich płatności w gotówce pomiędzy osobami fizycznymi i prawnymi?
- 2) Mając na względzie osiągnięcie celów dyrektywy i motyw 59 jej preambuły, czy płatności należy rozpatrywać jedynie w zależności od ich wysokości – bez uwzględnienia odpłatnego lub nieodpłatnego charakteru danej operacji?
- 3) Jakie są kryteria dotyczące stopnia podatności – odpowiednio wysokiego stopnia ryzyka – transakcji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. 2015, L 141, s. 73.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 12 lutego 2020 r. – Anklagemyndigheden / VAS Shipping ApS

(Sprawa C-71/20)

(2020/C 137/51)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: VAS Shipping ApS

Druga strona postępowania: Anklagemyndigheden

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 TFUE stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które wprowadza wymóg posiadania zezwolenia na pracę przez będących obywatelami państwa trzeciego członków załogi statku zarejestrowanego pod banderą państwa członkowskiego i stanowiącego własność armatora będącego obywatelem innego państwa członkowskiego Unii, z wyjątkiem przypadków, gdy statek ten wchodzi do portów państwa członkowskiego nie więcej niż 25 razy, przy czym wartość tę oblicza się w sposób ciągły w odniesieniu do okresu roku wstecz?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 13 lutego 2020 r. – AB Lifosa / Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-75/20)

(2020/C 137/52)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AB Lifosa

Strona pozwana: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 29 ust. 1 i art. 32 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽¹⁾ z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny oraz art. 70 ust. 1 i art. 71 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽²⁾ z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że wartość transakcyjną (celną) należy skorygować w taki sposób, że powinny być w nią wliczone wszystkie faktycznie poniesione koszty przez sprzedawcę (producenta) w związku z transportem towarów do miejsca ich wprowadzenia na obszar celny Unii (Wspólnoty) Europejskiej [Or. 6], w sytuacji, jak w niniejszej sprawie, (1) jeżeli w myśl warunków dostawy („Incoterms 2000”– DAF) obowiązek pokrycia tych kosztów został poniesiony przez sprzedawcę (producenta) oraz (2) wskazane koszty transportu przewyższały uzgodnioną cenę faktycznie zapłaconą przez nabywcę (importera) [należną od nabywcy (importera)], jednakże (3) cena faktycznie zapłaconą przez nabywcę (importera) [należną od nabywcy (importera)] odpowiada rzeczywistej wartości towarów, nawet w sytuacji, gdy cena ta nie była wystarczająca na pokrycie wszystkich kosztów poniesionych przez sprzedawcę (producenta)?

⁽¹⁾ Dz.U. 1992, L 302, s.1

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 269, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia) w dniu 13 lutego 2020 r. – K. M. / Director of Public Prosecutions

(Sprawa C-77/20)

(2020/C 137/53)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: K. M.

Druga strona postępowania: Director of Public Prosecutions